

<i>tytuł</i>	PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO dla fragmentu obrębu ewidencyjnego 0013 Sierakowice, Gmina Sierakowice, położonego w rejonie ulicy Kościerskiej oraz ulicy Mikołaja Kopernika
<i>autor</i>	<i>mgr inż. Arkadiusz Świder</i>
<i>data</i>	Gdynia, sierpień 2023 r. – luty 2024 r.

CKK

ARCHITEKCI

ul. Świętojańska 87/14, Gdynia

0-58 62 000 92

biuro@ckkarchitekci.pl

SPIS TREŚCI:

1	WSTĘP	3
1.1	Cel i podstawa prawna opracowania	3
1.2	Metoda opracowania	3
2	FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA	4
2.1	Położenie terenu	4
2.2	Położenie fizyczno-geograficzne	5
2.3	Geomorfologia i budowa geologiczna, ukształtowanie terenu	5
2.4	Fauna i flora	6
2.5	Klimat	7
2.6	Wody powierzchniowe i podziemne	7
3	OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA	8
4	KOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	13
5	OCENA STANU ŚRODOWISKA	13
5.1	Jakość wód podziemnych	13
5.2	Jakość wód powierzchniowych	13
5.3	Stan czystości powietrza atmosferycznego	14
5.4	Klimat akustyczny	15
5.5	Poważne awarie i promieniowanie elektromagnetyczne	15
6	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ ZMIANY PROJEKTU MPZP	15
6.1	Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i inne przesądzenia planistyczne	15
6.2	Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	17
7	PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	19
7.1	Tereny wskazane do zabudowy	19
7.2	Prognozowany wpływ na obszary chronione	24
8	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU ZMIANY PLANU	24
9	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	26
9.1	Poziom międzynarodowy i krajowy	26
9.2	Poziom regionalny i lokalny	27
10	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	29
11	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO	29
12	ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO	31
13	CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	31
14	PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	31

Załącznik: rysunek prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu ewidencyjnego 0013 Sierakowice, Gmina Sierakowice, położonego w rejonie ulicy Kościerskiej oraz ulicy Mikołaja Kopernika.

1 WSTĘP

1.1 Cel i podstawa prawna opracowania

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowiska dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie geodezyjnym Sierakowice, gm. Sierakowice, w rejonie ul. Kopernika i ul. Kościerskiej, w południowej zachodniej części wsi, zgodnie z uchwałą intencyjną Nr XXXVIII/561/22 z dnia 26 kwietnia 2022 r. Przedmiotowy projekt planu miejscowego opracowany jest dla obszaru obejmującego kilka działek ewidencyjnych położonych w dwóch obszarach. Dla omawianego terenu obowiązują ustalenia planu miejscowego (Uchwała Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice).

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu planu miejscowego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń na poszczególne elementy środowiska.

Podstawą prawną opracowania jest ustawa z dn. 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2023 poz. 1094 ze zm.).

1.2 Metoda opracowania

Opracowanie sporządzono na podstawie:

- analizy materiałów źródłowych, m.in.:
 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice;
 - Program ochrony środowiska gminy Sierakowice na lata 2014-2018 z perspektywą na lata 2018 - 2021;
 - Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014 - 2024;
 - Program ochrony środowiska powiatu kartuskiego 2030;
 - Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim, WIOŚ, GIOŚ;
 - Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, Gdańsk 2016;
 - Plan Zagospodarowania Przestrzennego Obszaru Metropolitalnego Gdańsk – Sopot – Gdynia 2030 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, Gdańsk 2016;
 - Studium ekofizjograficzne województwa pomorskiego, Gdańsk – Słupsk 2014;
 - Program ochrony środowiska województwa pomorskiego 2030;
 - akty prawne (ustawy i rozporządzenia właściwe dla sprawy);
 - strony internetowe, m. in.: www.gov.pl/web/rdos-gdansk; www.natura2000.mos.gov.pl,
www.geoportal.gov.pl, www.geoserwis.gov.pl, www.bipgdos.mos.gov.pl, www.sierakowice.pl,
www.sierakowice.e-mapa.net, www.geolog.pl, www.pomorskie.eu.
- ↪ badań terenowych.

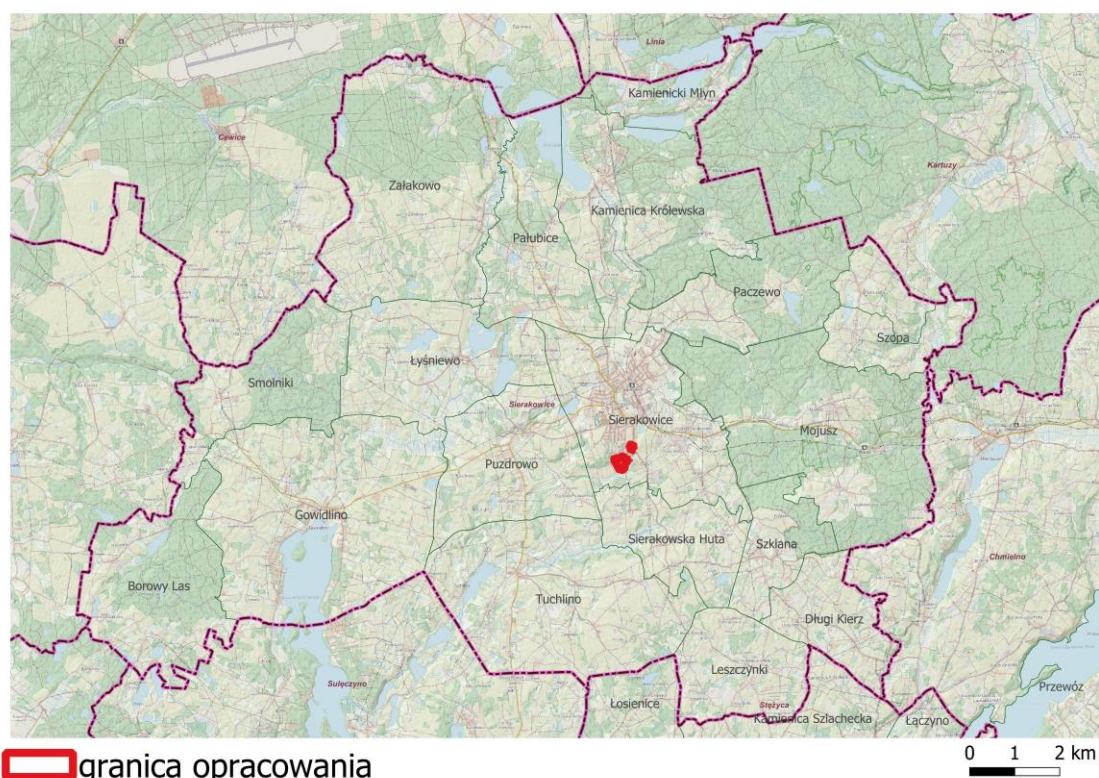
Materiały źródłowe oraz badania terenowe pozwoliły określić stan i funkcjonowanie środowiska na obszarze objętym granicą opracowania oraz w jego otoczeniu oraz potencjalne zagrożenia środowiska i wpływ ustaleń projektowanej zmiany planu miejscowego na jego funkcjonowanie poszczególnych komponentów przyrody.

2 FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA

2.1 Położenie terenu

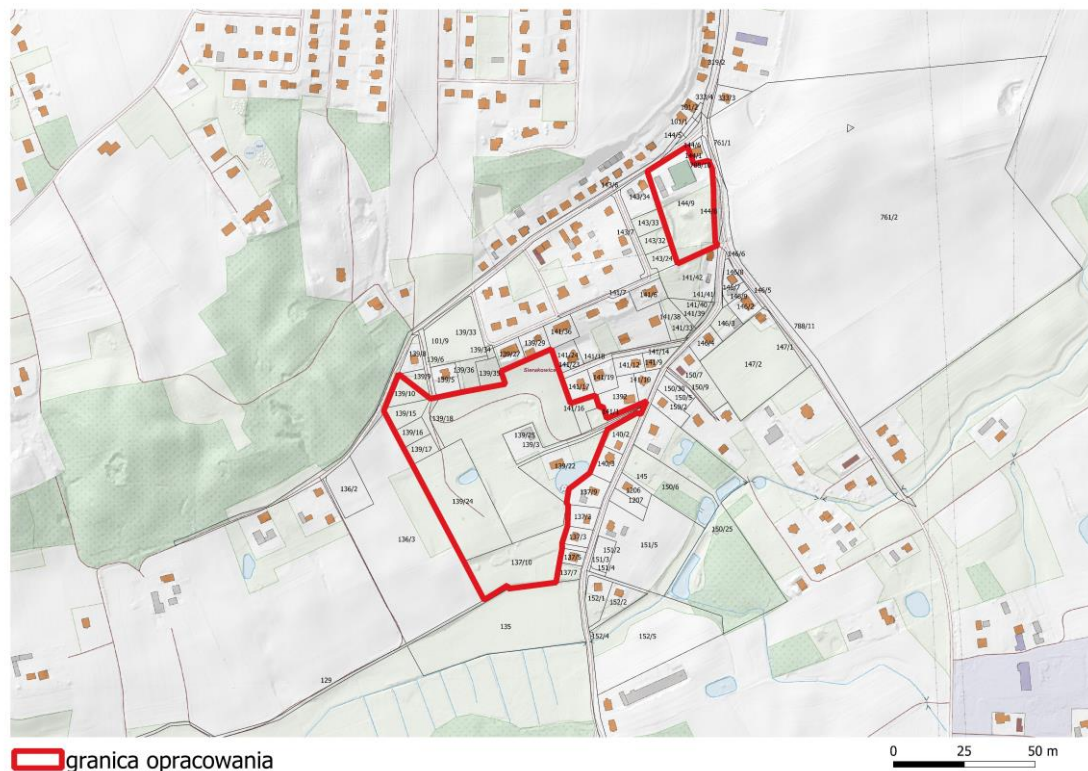
Sierakowice położone są w centralnej części gminy, na przecięciu dróg wojewódzkich nr 211 i 214. Sierakowice należą do jednych z największych wsi na Pomorzu, o miejskim charakterze i ponadlokalnej funkcji – miejscowość liczy ponad 8200 mieszkańców. Obszar opracowania znajduje się w południowej części wsi, w rejonie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Działki objęte opracowaniem są położone w większości na gruntach niezabudowanych, zurbanizowanych, sąsiadujących bezpośrednio z zabudową mieszkaniową oraz wskazaną do zabudowy. W granicach opracowania zlokalizowane są pojedyncze zabudowania, w tym stacja uzdatniania wody wraz z ujęciem.

Rysunek 1 Położenie obszaru opracowania na tle gminy Sierakowice

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

Rysunek 2 Granice obszaru opracowania na tle południowej części Sierakowic

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

2.2 Położenie fizyczno-geograficzne

Gmina Sierakowice położona jest (wg regionalizacji fizyczno- geograficznej Polski J. Kondrackiego) w mezoregionie Pojezierza Kaszubskiego. Obszar opracowania znajduje się w jednostce fizyczno - geograficznej Wysoczyzny Sierakowickiej (wg Kistowskiego).

2.3 Geomorfologia i budowa geologiczna, ukształtowanie terenu

Na terenie gminy zachodziły różne rodzaju procesy geologiczne. Największy wpływ miało oddziaływanie lądolodu, powodujące następujące procesy geologiczne: akumulacje, erozję oraz denudację. Wszystkie te procesy są zauważalne na terenie gminy Sierakowice.

Obszar gminy Sierakowice pod względem geomorfologicznym charakteryzuje się dużym urozmaiceniem, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych. Wyróżnić tu należy cztery zasadnicze formy ukształtowania terenu:

- wysoczyzny moreny dennej;
- wyniesienia moreny czołowej;
- rynny polodowcowe;
- równiny sandrowe.

Układ wyróżnionych form ukształtowania terenu w granicach gminy Sierakowice odzwierciedla dawne procesy geomorfologiczne związane z rzeźbotwórczą, głównie akumulacyjną rolą lądolodu, z którego formami

fazy południowobałtyckiej mamy do czynienia (źródło: Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany suikzp, 2015).

Rejon opracowania budują gliny zwałowe z wkładkami żwirów i piasków (w części północnej i wschodniej) oraz na krańcach południowych piaski deluwialne. W najbliższej okolicy nie ma zlokalizowanych udokumentowanych złóż kopalin.

Ukształtowanie powierzchni terenu gminy Sierakowice jest niezwykle urozmaicone, wskazuje na to liczne występowanie form rzeźby terenu: moren czołowych, pagórków i wysoczyzn morenowych, rynien jeziornych, równin sandrowych, zagłębień wytopiskowych i innych. W wielu miejscach wysokości terenu przekraczają 220 – 250 m n.p.m. Najwyżej położony punkt gminy znajduje się na wysokości 271 m n.p.m. (okolice Mojusza i Mojuszewskiej Huty, natomiast najniższy na wysokości 148,2 m n.p.m. W związku z tym, deniwelacje wysokości na terenie gminy wynoszą 122 m.

Obszar opracowania położony jest w granicach wysoczyzny morenowej. Rzeźba analizowanego terenu jest miejscami przekształcona istniejącym użytkowaniem. Wysokości bezwzględne wynoszą od ok. 202 m n.p.m. w części zachodniej, do ok. 193 m n.p.m. na krańcach wschodnich. Obszar w rejonie Kopernika jest położony wyżej – na wysokości ok. 218 – 221 m n.p.m. Deniwelacje są miejscami znaczące, występują skarpy i zagłębienia terenowe, a cały obszar opada w kierunku południowym, miejscami dynamicznie. Zagrożenie ruchami masowymi ziemi nie występuje.

2.4 Fauna i flora

W granicach obszaru opracowania największą powierzchnię zajmują zbiorowiska synantropijne – tereny zurbanizowane i zabudowane, w tym zieleń ruderalna oraz tereny niezainwestowane, siedliska związane z terenami zabudowy oraz miejscami w dalszej odległości również grunty rolne. Uzupełnieniem jest zieleń obniżeń terenowych, obszarów wodno – błotnych – w większej odległości. Tereny zabudowy są miejscami zadrzewione oraz porośnięte roślinnością wtórną, sztucznie nasadzoną. Potencjalną roślinnością naturalną tego obszaru (czyli hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej) jest acydofilny pomorski las bukowo - dębowy. Rejon opracowania cechuje słaba przydatność agroekologiczna gleb. Głównymi typami gleb występującymi na tym terenie są gleby bielcowe, pseudobielcowe i rdzawe wytworzone na piskach i glinach, zwietrzelinach. Generalnie są to gleby lekkie i przepuszczalne o kwaśnym odczynie, gęste i słabo przepuszczalne – gliny. Dominują grunty orne o klasie bonitacyjnej V. W rejonie opracowania gleby są już w części przekształcone dotychczasowym użytkowaniem – zabudową (B, Bp) – w sąsiedztwie. Uzupełniają je użytki rolne oraz użytki zielone. Na fragmencie obszaru, na krańcach północnych terenu przy ul. Kopernika zlokalizowany jest niewielki użytek leśny o pow. 0,12 ha. Nie pełni on żadnej roli ekologicznej, nie jest zadrzewiony, nie ma powiązań z innymi kompleksami leśnymi w okolicy. Stanowi de facto teren zieleni naturalnej, nie jest zadrzewiony.

Fauna gminy jest typowa dla terenów Pojezierza Kaszubskiego. W rejonie opracowania występują gatunki powszechne dla biotopu przekształconego, zurbanizowanego, agrocenoz sąsiadujących z zabudowaniami.

Najwięcej gatunków zwierząt występuje w zbiorowiskach leśnych i wodnych, które nie są reprezentowane w granicach opracowania, ani w bezpośrednim sąsiedztwie (poza niewielkim użytkiem leśnym, o którym mowa powyżej). W związku z tym w okolicy możliwość bytowania gatunków chronionych istnieje, ale raczej gatunków powszechnych i w niewielkiej liczebności. Ze względu na wspomniane wyżej sąsiedztwo w najbliższej okolicy nie stwierdza się występowania znacznej liczby gatunków fauny dzikiej, migrującej. Struktura użytkowania i zagospodarowania terenu w rejonie opracowania nie sprzyja ponadprzeciętnej różnorodności biologicznej tego rejonu gminy (tereny silnie zurbanizowane, przekształcone).

2.5 Klimat

Według podziału klimatycznego Polski D. Martyn i W. Sokołowicz (1968 r.) gmina leży w pomorskim regionie klimatycznym, który charakteryzuje się silnym wpływem Morza Bałtyckiego. Zgodnie z innym podziałem gmina Sierakowice leży w Krainie Pojezierza Pomorskiego (część wewnętrzna).

Ze względu na położenie na Pojezierzu Kaszubskim i znaczne wyniesienie terenu ponad poziom morza klimat gminy Sierakowice charakteryzuje się:

- niską średnią roczną temperaturą ok. 6,5°C,
- względnie niskimi temperaturami latem (17°C) i zimą (do -2,5°C),
- względnie dużą liczbą dni mroźnych i bardzo mroźnych,
- wysokimi średnio rocznymi sumami opadów: 600 – 700 mm,
- dużą wilgotnością względną powietrza – w okresie X-II ponad 80 %,
- dużą liczbą dni pochmurnych i dni z mgłą,
- przewagą wiatrów zachodnich.

2.6 Wody powierzchniowe i podziemne

Rejon Sierakowic położony jest w zlewni rzeki Słupi. Obszar znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych JCWP nr RW200017474259 Bukowina z jez. Kamienieckim – obejmujących centralną część gminy.

Obszar objęty opracowaniem jest położony w większej odległości od cieków i zbiorników wodnych. W dalszym sąsiedztwie granic opracowania (ok. 1,4 km na północny zachód) zlokalizowane jest jez. Świniewo – niewielki zbiornik o powierzchni ok. 12 ha pełniący funkcję rekreacyjną i retencyjną. Poza tym na obszarze opracowania i w sąsiedztwie znajduje się wiele małych cieków i zbiorników wodnych – oczek i stawów, które nie mają żadnego znaczenia gospodarczego lub turystycznego. W granicach planu zlokalizowane są dwa stawy na a na południe od granic opracowania przepływa bezimienny ciek wypełniający zagłębienie terenowe – dolinkę, płynącym w kierunku zachodnim wpadającym do Strużki.

Wody podziemne analizowanego obszaru znajdują się w warstwach glin zwałowych oraz piasków. Dzięki temu przepuszczalność wód jest słaba, co pozwala zachować ich czystość oraz możliwości samooczyszczania. Wody podziemne warstw wodonośnych użytkowych znajdują się na głębokości ok. 170 m n.p.m., co oznacza, że wody położone są na głębokości poniżej 40 m p.p.t.

W granicach planu znajduje się ujęcie wody Sierakowice – Janowo, które składa się z trzech studni głębinowych (o głębokości 44, 66, 110 m) i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach: 139/3 i 141/1. Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości $Q = 163,5 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $s = 11,1 \text{ m} - 14,0 \text{ m}$ (z pierwszego poziomu wodonośnego $Q = 101,0 \text{ m}^3/\text{h}$, z drugiego poziomu wodonośnego w wysokości $Q = 62,5 \text{ m}^3/\text{h}$). Ujęcie i stacja uzdatniania pracują w systemie jednostopniowego filtrowania wody i dwustopniowego filtrowania wody.

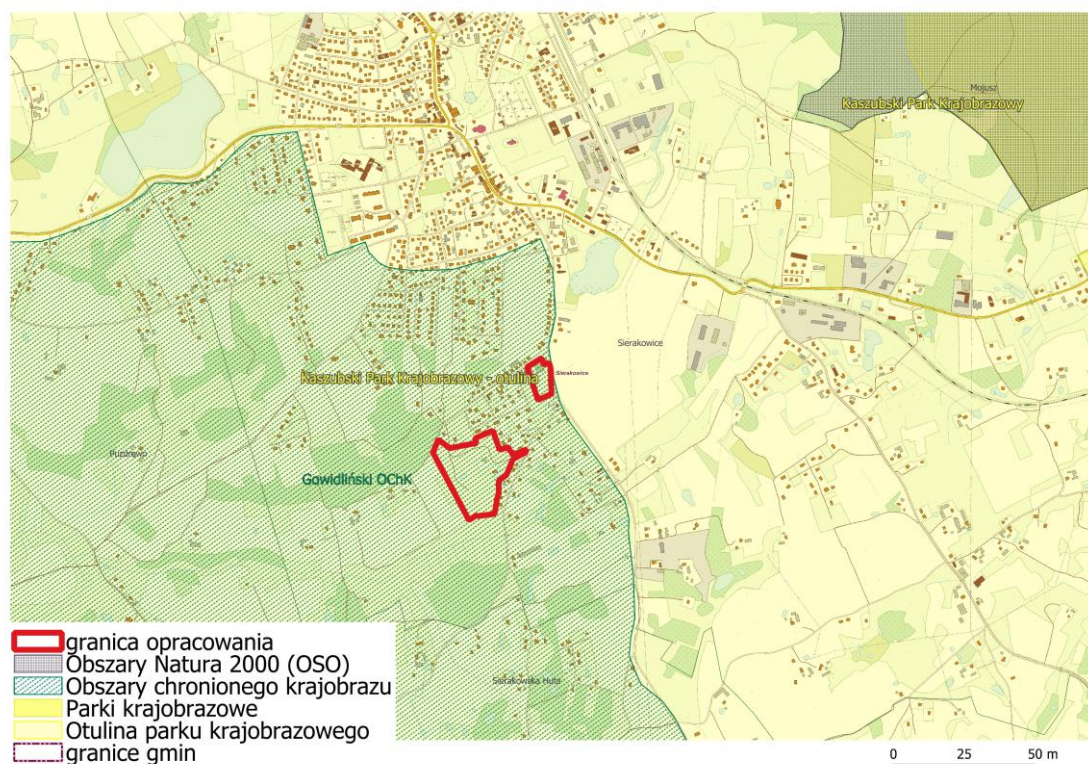
Działki zlokalizowane są w większej odległości od zbiorników wód podziemnych GZWP (ponad 6,5 km).

3 OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA

Działki objęte planem miejscowym położone są w granicach prawnych obszarowych form ochrony przyrody:

- Gowidlińskiego Obszar Chronionego Krajobrazu;
- otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Rysunek 3 Obszar opracowania na tle prawnych form ochrony przyrody

Źródło: geoservis.gdos.gov.pl

➤ Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu wyznaczony został w 1994 r. Obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu lasów mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach jeziora Mausz. Podstawowym walorem krajobrazowym obszaru jest silnie rozbudowana sieć hydrograficzna z licznymi jeziorami, z których Gowidlińskie (393 ha) oraz Mausz należą do największych na Pojezierzu Kaszubskim. Kolejnym charakterystycznym elementem omawianych terenów jest bardzo duży udział powierzchniowy lasów prywatnych rozrzuconych w licznych kompleksach śródpolnych. Powierzchnia całkowita Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wynosi 14 736 ha.

Zasady ochrony określone zostały uchwałą Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim.

Zgodnie z ww. uchwałą w obszarach chronionego krajobrazu podejmuje się następujące działania służące czynnej ochronie nieleśnych ekosystemów lądowych:

- przeciwdziałanie sukcesji zarastających łąk i pastwisk oraz torfowisk, bagien i innych podmokłości, poprzez koszenie lub wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, z możliwością pozostawiania kęp drzew i krzewów jako elementów zwiększania różnorodności biologicznej;
- zachowanie śródpolnych torfowisk, bagien i innych podmokłości oraz oczek wodnych;
- wprowadzanie trwałej zabudowy biologicznej – zadarniania, zakrzewiania i zalesienia – na obszarach użytków rolnych narażonych na rozwój procesów denudacyjnych i erozyjnych oraz obszarach nieużytków i zagrożonych suszą;
- zachowanie zbiorowisk wydmowych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej a także programów rolnośrodowiskowych; wspieranie gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zaleca się ochronę i hodowlę lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne;
- prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnienie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych kop siana na obrzeżach do końca lata;
- preferowanie biologicznych metod ochrony roślin;
- ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- kształtowanie stosunków wodnych na użytkach rolnych dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków;
- eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- eksploatacja surowców mineralnych przede wszystkim na obszarach objętych obecnie wydobyciem, jeśli brak przeciwwskazań środowiskowych i podejmowanie wydobywania na nowych terenach tylko

w sytuacjach, gdzie przeciwwskazania środowiskowe nie przeważają opłacalności ekonomicznej, wynikającej z oceny oddziaływania na środowisko;

- wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną ważnych stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów;
- opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnymi ekosystemami lądowymi;
- utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych, nieleśnych korytarzy ekologicznych;
- prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych.

W granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zakazy:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko),
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie),
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu (nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt),
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych (nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt),

- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej,
 - powyższe 2 zakazy nie dotyczą:
 - obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
 - siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nieprzekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,
 - wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
 - odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
 - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r.: gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód; jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz;
 - lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski), obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty,

umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny) - z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.

W odniesieniu do zakazów, o których mowa powyżej obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj.. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.).

➤ Kaszubski Park Krajobrazowy został utworzony Uchwałą Nr XIX/82/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 15 czerwca 1983 r. Zasady ochrony Parku oraz jego otuliny zostały określone uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (zmienionej Uchwałą nr 445/XLII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2017 r.).

Park obejmuje centralną część Pojezierza Kaszubskiego o bardzo urozmaiconej rzeźbie terenu reprezentowanej przez wysoczyzny morenowe i wysokie wzgórza czołowo morenowe, rynny jeziorne, doliny rzeczne i fragmenty równin sandrowych. Roślinność Parku, w wyniku dużej różnorodności występujących tu siedlisk, jest bardzo zróżnicowana. Regionalny i lokalny klimat Pojezierza Kaszubskiego wpływa na występowanie specyficznej flory, wyróżniającej się udziałem gatunków górskich i podgórskich. Na liście roślin prawnie chronionych, zagrożonych wyginięciem i rzadkich figuruje 190 gatunków (wśród nich 43 gatunki objęte są ochroną całkowitą). Na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego odnotowano 135 gatunków ptaków lęgowych, w tym 77 gniazdujących. Jednymi z najcenniejszych gatunków są tracze – szlachar i nurogęś oraz sowa włochatka.

W granicach parku znajduje się 12 rezerwatów przyrody, utworzonych z myślą o ochronie szaty roślinnej leśnej i torfowiskowej. Pozostałe skupiają się na walorach krajobrazowych i faunistycznych. Ustanowiono 10 pomników przyrody nieożywionej (głazy polodowcowe) i 33 przyrody ożywionej. W granicach Parku utworzonych również zostało 8 zespołów przyrodniczo – krajobrazowych. Dla ustanowiono plan ochrony na podstawie Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” oraz wyznaczenia w nim zespołów przyrodniczo-krajobrazowych.

Otulina Parku została wyznaczona w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z działalności człowieka. Przepisy prawa nie określają normatywnych zasad zagospodarowania w otulinie Parku, mimo to w zagospodarowaniu terenów należy kierować się celem ochrony, dla którego otulina została wyznaczona. Decyzje w tym zakresie podejmuje samorząd lokalny w oparciu o opinie organów właściwych, w tym Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz zarządców tych form ochrony przyrody

Obszar opracowania zlokalizowany jest ponadto poza granicami korytarzy ekologicznych oraz poza gruntami chronionymi na podstawie przepisów odrębnych o ochronie gruntów rolnych. Na północnym fragmencie obszaru zlokalizowany jest niewielki użytek leśny o pow. ok. 0,12 ha. Jest to jednak jedynie las ewidencyjny, ponieważ nie ma w jego granicach żadnych drzew.

4 KOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Obszar opracowania jest zlokalizowany w bezpośrednim sąsiedztwie ulic i dróg gminnych (ul. Kartuska, ul. Kopernika) i jest dobrze skomunikowany z innymi częściami Sierakowic oraz z układem dróg ponadlokalnych – wojewódzkich. Zabudowania znajdujące się na tym obszarze – w granicach oraz w rejonie opracowania są wyposażone w wodociąg gminny. Obszar objęty planem miejscowym jest wyposażony również w system odprowadzania ścieków sanitarnych, zbiorczy system zaopatrzenia w gaz oraz w energię elektryczną. Obszar miejscowości znajduje się w granicach aglomeracji ściekowej Sierakowice. Rejon wsi obsługiwany jest w energię elektryczną poprzez Główny Punkt Zasilania we wschodniej części Sierakowic. Gospodarka odpadami w gminie jest realizowana poprzez stosowne uchwały Rady Gminy. Instalacja do przetwarzania odpadów z gminy znajduje się w Czarnówku (gm. Nowa Wieś Lęborska).

5 OCENA STANU ŚRODOWISKA

5.1 Jakość wód podziemnych

Zagrożenie i degradacja wód podziemnych w gminie mają jak dotąd zasięg lokalny, jakkolwiek wody te są stale zagrożone. W przypadku tej części gminy ocenia się, że zagrożenie to, ze względu na wyposażenie tego fragmentu miejscowości z systemu kanalizacji sanitarnej i wodociągowej nie jest aż tak znaczące. W pewnym stopniu ewentualne przenikanie zanieczyszczeń wгłęb ziemi może ograniczać także charakterystyka podłoża i budowa geologiczna – występowanie glin zwałowych, która nie jest jednak jednolita - przeplatana żwirami i paskami wodnolodowcowymi. Zagrożenie dla środowiska może stanowić jednak nielegalny zrzut ścieków z systemów indywidualnych lub zanieczyszczenia pochodzące z innych źródeł – dotyczy terenów usługowych, składowych, rolnych, składowania odpadów – są to jednak potencjalne i hipotetyczne zagrożenia w tym rejonie wsi. Dane dla jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr PLGW200011 mówią o dobrym stanie ilościowym i chemicznym, jak również nie określa się poważnego ryzyka dla zachowania stanu chemicznego i ilościowego. Jakość wód podziemnych ze studni ujęć wody (badanie PSSE w Kartuzach) spełniała dopuszczalne normy. Stopień zagrożenia wód użytkowych poziomu wodonośnego jest dla tego fragmentu jest bardzo wysoki (wg map hydrogeologicznych) – wynosi mniej niż 5 lat oraz wysoko na krańcach zachodnich (5 – 10 lat). Wody podziemne rejonu opracowania charakteryzują się zatem niską odpornością na zanieczyszczenia oraz ponadnormatywnym stężeniem żelaza (wskaźniki dla wód pitnych). Mimo to, jakość wód pierwszego poziomu wodonośnego jest dobra i wymagane jest jedynie proste uzdatnianie (klasa Ib). Ochrona wód podziemnych, ale też gruntowych jest tym bardziej wymagana i konieczna, ponieważ znajdują się tutaj trzy studnie głębinowe jednego z ujęć wody dla gminy.

5.2 Jakość wód powierzchniowych

W obrębie obszaru opracowania nie występują zbiorniki wodne, mające znaczenie turystyczne, gospodarcze i ekologiczne. W odległości ok. 1, 3 km na północny zachód znajduje się jez. Świeszyno, które nie jest bezpośrednim odbiornikiem ew. zanieczyszczeń z rejonu opracowania. Poza tym w granicach opracowania

oraz w bezpośrednim sąsiedztwie występują ciek i zbiorniki wodne (małe oczka wodne, stawy), do których może następować spływ powierzchniowy zanieczyszczeń z okolicy. Nie są one objęte monitoringiem. Ocena stanu JCWP RW200017474259 za lata 2010 - 2012 wskazuje na co najmniej dobry stan/potencjał ekologiczny, stan chemiczny oraz stan ogólny ocenia się jako dobry (źródło: dane karty charakterystyk JCWP rzecznych). Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest jednak zagrożona.

5.3 Stan czystości powietrza atmosferycznego

Gmina Sierakowice znajduje się według podziału na strefy, w których dokonuje się rocznej oceny stanu powietrza znajduje się w strefie pomorskiej. Dla strefy pomorskiej w 2021 r., do której zalicza się gmina Sierakowice ocena jakości powietrza wskazywała:

- klasyfikacja z uwzględnieniem parametrów kryterialnych pod kątem ochrony zdrowia – klasy A dla poszczególnych zanieczyszczeń na obszarze strefy, z wyjątkiem niedotrzymanych poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM₁₀, niedotrzymanych poziomów docelowych dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ i dla ozonu w przypadku celów długoterminowych (klasa D2);

- klasyfikacja stref z uwzględnieniem parametrów kryterialnych pod kątem ochrony roślin – klasa A i zagrożone poziomy celów długoterminowych dla ozonu.

Ocenia się, że w przypadku obszaru objętego planem miejscowym wyniki pomiarów mogą wskazywać pewne przekroczenia - zbieżne z tymi dla całej strefy pomorskiej, w szczególności obejmujące pyły zawieszone i benzo(a)pirenu – których źródłem jest przede wszystkim emisja niska – głównie z zabudowy mieszkaniowej. W rejonie obszaru objętego planem miejscowym nie ma zbiorczych systemów zapatrzenia w energię ciepłą, co powoduje okresowy wzrost zanieczyszczeń z tym związanych (indywidualne ogrzewają domów). Oddziaływania te mogą być potęgowane dodatkowo przez strukturę fizjograficzną i hipsometryczną terenu, która może sprzyjać zaleganiu mas powietrza w tym i zanieczyszczeń w zagłębieniach terenu. W celu ochrony przez zanieczyszczeniem powietrza dla części województwa (tzw. strefy pomorskiej) opracowany został Program ochrony powietrza dla strefy pomorskiej - Uchwała nr 603/XLVIII/22 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 listopada 2022 roku zmieniającej uchwałę nr 308/XXIV/20 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 września 2020 roku w sprawie programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu.

Na terenie Gminy prowadzi się badania monitoringowe jakości powietrza atmosferycznego na stacji w Sierakowicach. Na stacji zlokalizowanej na terenie Gminy, jak i na pozostałych stacjach zlokalizowanych na terenie powiatu kartuskiego nie odnotowano przekroczeń poziomów dopuszczalnych (źródło: Program ochrony środowiska dla Gminy Sierakowice...). W rejonie opracowania stopień zanieczyszczenia powietrza może być nieznacznie wyższy niż w innych częściach gminy, ze względu na istniejące zainwestowanie, w szczególności zakłady produkcyjno – usługowe, które w zależności od rodzaju prowadzonej działalności mogą być emitarami zanieczyszczeń – ale są zlokalizowane nieznacznie dalej od obszaru opracowania.

5.4 Klimat akustyczny

W rejonie obszaru opracowania nie występują instalacje, które mogą powodować pogorszenie klimatu akustycznego (obiekty kubaturowe oraz liniowe). Uciążliwości te nie są jednak wykraczającymi poza te związane z codziennym funkcjonowaniem terenów zabudowanych, jednostek osadniczych. Ewentualne, okresowe uciążliwości akustyczne są związane z codziennym życiem mieszkańców, ruchem komunikacyjnym.

5.5 Poważne awarie i promieniowanie elektromagnetyczne

Nadzwyczajne zagrożenia dla środowiska przyrodniczego w rejonie Sierakowic nie występują. Istnieje potencjalne zagrożenie związane z wykorzystywaniem, składowaniem oraz transportem substancji niebezpiecznych, jednak nie będą one uzależnione od awarii w zakładach produkcyjnych, bardziej z wypadkami komunikacyjnymi, mającymi charakter losowy w tym sensie, że mogą one wystąpić bez względu na stosowane zabezpieczenia. Przeciwdziałanie im zmierza zatem do ograniczenia ich prawdopodobieństwa, a także rozmiaru oraz czasu trwania negatywnych skutków. Potencjalne zagrożenia awariami z terenów produkcyjnych i usługowych zależne będą od rodzaju lokalizowanej działalności oraz od zastosowanych technologii.

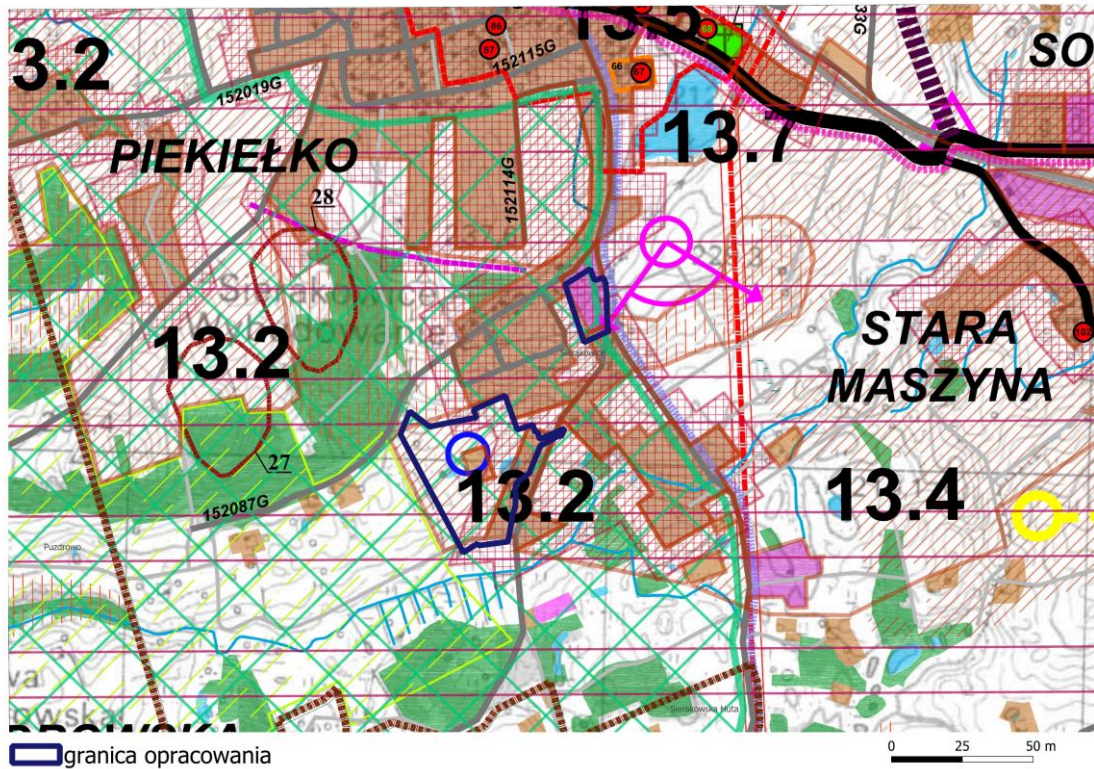
Przez obszar opracowania nie przebiegają sieci elektroenergetyczne wysokich napięć oraz inne instalacje, które emitują promieniowanie elektromagnetyczne.

6 CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ ZMIANY PROJEKTU MPZP

6.1 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i inne przesądzenia planistyczne

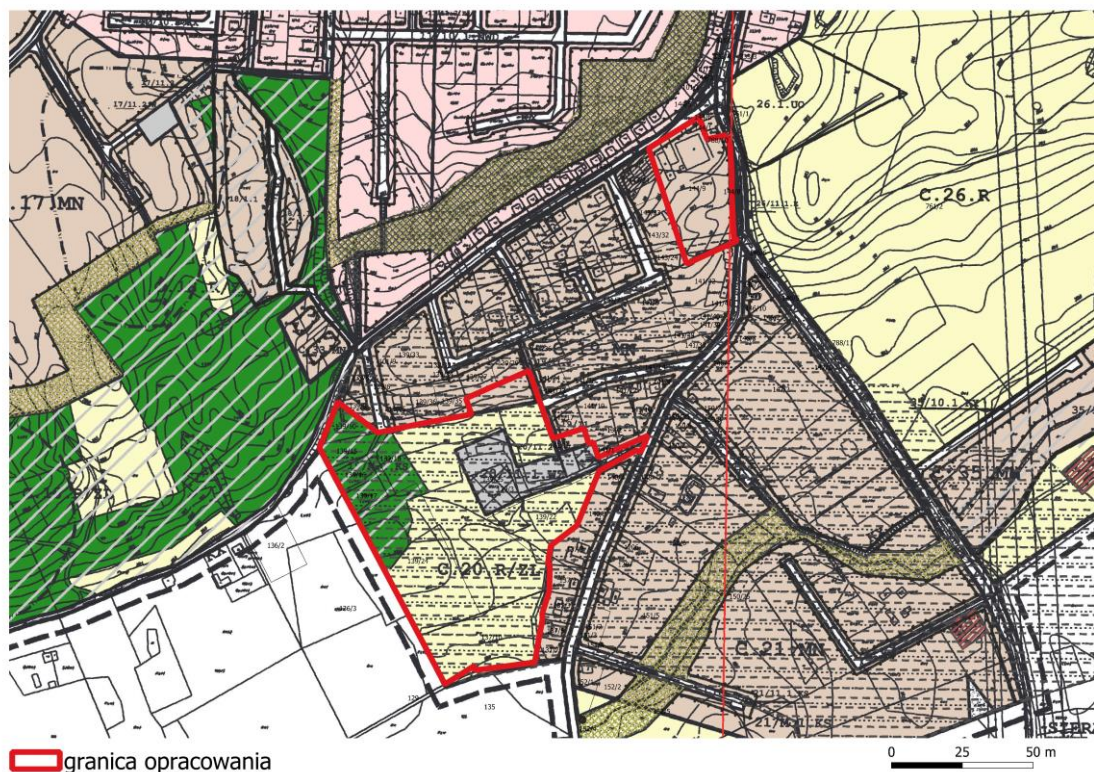
Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony jest na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice. Jest to dokument określający politykę przestrzenną gminy, która jest realizowana na podstawie instrumentów planistycznych, do których należy między innymi plan miejscowy.

Rysunek 4 Obszar opracowania na tle studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice

Źródło: www.sierakowice.e-mapa.net

Rysunek 5 Obszar opracowania na tle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice

Źródło: www.sierakowice.e-mapa.net

Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy teren w rejonie opracowania znajduje się na terenach istniejącego zainwestowania o funkcji mieszkaniowej i usługowej oraz na obszarze wskazanym do umiarkowanego zainwestowania. Dla obszaru tego obowiązuje ponadto miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (uchwała Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice), który na analizowanych działkach wskazuje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową (MN), lasy (ZL), tereny ujęć wody (W) oraz układ komunikacyjny. Plan ten został zmieniony na części obszaru Uchwałą Nr XXXIX/458/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice (przeznaczając teren pod zabudowę mieszkaniową oraz tereny urządzeń wodnych).

6.2 Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa następujące funkcje terenu:

- MNW– teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej;
- MNW-UHD-UL– teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub usług handlu detalicznego lub usług rzemieślniczych;
- KR – teren komunikacji drogowej wewnętrznej;
- IW - teren wodociągów;
- WS- teren wód powierzchniowych śródlądowych.

Wybrane ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, a także dziedzictwa kulturowego, ładu przestrzennego – istotne z punktu widzenia prognozy:

- obszar planu znajduje się w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, obowiązują przepisy odrębne.
- obszar planu znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, obowiązują przepisy odrębne.
- projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodnego. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym powodowanym przez dopuszczoną funkcję.
- należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją oraz przed zaleganiem wód opadowych.
- przy realizacji ustaleń planu miejscowego należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk ochrony gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących: roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną. Realizacja ustaleń planu nie stanowi przesłanki do uzyskania odstąpienia od zakazów w stosunku do gatunków chronionych.
- ustala się dla poszczególnych terenów następujące standardy ochrony akustycznej w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia dot. dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku: dla

- terenów o symbolach MNW – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla terenów o symbolach MNW-UHD-UL – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej.
- w urządzeniu powierzchni biologicznie czynnej należy wykorzystać grunt rodzimy (zakaz wymiany gruntu) oraz stosować wyłącznie rodzime gatunki roślin, charakterystyczne dla terenów sąsiednich.
 - należy zachować drzewa nie kolidujące z planowaną zabudową i zagospodarowaniem terenu. Dopuszcza się cięcia sanitarne i usunięcie drzew zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz drzew w złym stanie fitosanitarnym.
 - na obszarze planu mogą występować obszary o spadku terenu powyżej 15% na których w momencie uruchomienia procesów inwestycyjnych może powstać zagrożenie ruchami masowymi ziemi. Przed realizacją nowego zainwestowania, na obszarach o spadku terenu powyżej 15% istnieje konieczność sporządzenia dokumentacji zgodnie z przepisami odrębnymi, obejmującej zagadnienia stateczności zbocza oraz sposobu zabezpieczenia gruntu przed ruchami masowymi.

Ustalenia dotyczące zasad zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną:

- obsługę komunikacyjną obszaru planu ustala się z zewnętrznego układu komunikacyjnego (drogi publiczne, ul. Kopernika i Kościerska) poprzez drogi wewnętrzne.
- w zakresie zaopatrzenia w wodę: z sieci wodociągowej.
- w zakresie odprowadzenia ścieków: ścieki bytowe odprowadzić do projektowanej kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do gminnej oczyszczalni ścieków (poza obszarem opracowania planu).
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych: wody deszczowe z dachów i powierzchni nieutwardzonych odprowadzić na terenie działki do gruntu, szczelnych zbiorników lub zbiorników retencyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi, wody deszczowe z terenów utwardzonych, odprowadzić do kanalizacji deszczowej lub do wód lub gruntu, wyłącznie po wcześniejszym podczyszczeniu przed odprowadzeniem zgodnie z przepisami odrębnymi, zakazuje się powierzchniowego odprowadzania wód opadowych i roztopowych poza granice nieruchomości, należy stosować rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne gwarantujące zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem warstwy wodonośnej.
- w zakresie zaopatrzenia w gaz: z sieci gazowej lub poprzez dystrybucję gazu w butlach, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną: z sieci elektroenergetycznej niskiego lub średniego napięcia, dopuszcza się zasilanie obiektów budowlanych w energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.
- w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą: indywidualne sposoby zaopatrzenia w ciepło ze źródeł nieemisyjnych lub niskoemisyjnych.
- w zakresie unieszkodliwiania odpadów stałych: odpady komunalne należy gromadzić w pojemnikach sytuowanych na terenie własnym, w miejscu do tego przeznaczonym, zgodnie z przepisami odrębnymi

oraz uchwalonymi przepisami lokalnymi (gminnym programem gospodarki odpadami), gospodarowanie innymi odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

7 PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU

7.1 Tereny wskazane do zabudowy

Projektem planu miejscowego objęty został zurbanizowany, w części zabudowany a w części niezainwestowany obszar kilku działek ewidencyjnych, na osiedlu zabudowy mieszkaniowej zlokalizowany we wschodnio – południowej części Sierakowic przy ul. Kościerskiej i Kopernika. Nowa edycja planu stanowi zmianę obowiązującego przesądzenia z terenów lasów, rolnych na zabudowę mieszkaniową, z zabudowy mieszkaniowej na zabudowę mieszaną: mieszkaniowo – usługową oraz adaptację istniejącego przesądzenia (zabudowy mieszkaniowej i terenów ujęcia wody). Tereny zurbanizowane i zainwestowane otaczają teren objęty opracowaniem od strony północnej i wschodniej oraz częściowo zachodniej. Tereny wskazane do nowej zabudowy – zmiany funkcji z leśnej zajmują powierzchnię ok. 0,98 ha, a z funkcji rolnej 3,6 ha. Pozostałą powierzchnię (1,86 ha) stanowią będąc tereny już wcześniej wskazane do zabudowy lub zainwestowania.

Wprowadzenie nowej zabudowy na tereny przeznaczone pod lasy (ale nie będące w większości użytkami leśnymi, poza małym obszarem na krańcach północnych) oraz na tereny rolne, bez znaczenia na funkcję na pewno w części zintensyfikuje przekształcenia powierzchni ziemi, dotąd stanowiącej teren zieleni nieurządzonej, ruderalnej, nieużytkowej, zlokalizowanej pomiędzy istniejącą zabudową. Potencjał środowiskowy tego terenu zostanie mimo wszystko zakłócony w dalszym stopniu – choć w sposób bardzo marginalny. W granicach obszaru, w wyniku prac budowlanych, może nastąpić niwelacja terenu związana z jego wyrównywaniem, wykonane będą wykopy pod budynki i budowle, urządzenia infrastruktury technicznej i wewnętrzny układ komunikacyjny, przykryta zostanie powierzchnia ziemi materiałami nieprzepuszczalnymi, w efekcie czego doprowadzi to do likwidacji pokrywy glebowej pod realizowanymi obiektami oraz ubytek terenów biologicznie czynnych, w tym istniejących zadrzewień. Potencjalne niebezpieczeństwo/ryzyko będzie dotyczyło także zanieczyszczenia gruntu i wód gruntowych podczas prac budowlanych (ale już nie podczas eksploatacji inwestycji ze względu na konieczność podłączenia zabudowy do zbiorczego systemu wodno – kanalizacyjnego). Podczas realizacji inwestycji jak i w trakcie jej eksploatacji może także zwiększyć się emisja zanieczyszczeń do atmosfery – w zależności od użytych technologii głównie w procesach ogrzewania budynków (choć plan wskazuje na źródła nieemisyjne i niskoemisyjne). Oddziaływania te będą jednak zauważalne jedynie w przypadku niewłaściwej realizacji ustaleń planu miejscowego lub nienależytego zastosowania dostępnych technologii. Wskazuje się jednocześnie, że ustalenia planu miejscowego nie wskazują na możliwość realizacji przedsięwzięć mogących spowodować znaczące zanieczyszczenie środowiska, czyli również takich, które nie emitują zanieczyszczeń szkodliwych dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, nie powodują szkód w dobrach materialnych lub nie kolidują z nimi.

Rysunek 6 Obszar opracowania na tle ortofotomapy

Źródło: opracowanie własne na podstawie sierakowice.e-mapa.net

Obszar w granicach opracowania posiada względnie korzystne warunki fizjograficzne – rzeźba terenu jest dynamiczna, a teren porastają zadrzewienia i krzewy, które mogą podlegać likwidacji podczas realizacji zabudowy. Nowo realizowana zabudowa może w nieznacznym stopniu generować wzrost natężenia ruchu komunikacyjnego (w tym samochodów ciężarowych), wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza oraz pogorszenie klimatu akustycznego (ale raczej bardzo lokalnie). Zmianom będzie podlegać różnorodność biologiczna w tym fauna i flora.

Na etapie budowy, realizacji inwestycji oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i często nieodwracalne. Natomiast na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie i pośrednie, stałe i raczej o niskim stopniu oddziaływania. Jak pokazano wyżej sposób oddziaływań oraz ich wielkość będzie uzależniony od zastosowanych technologii oraz rodzaju prowadzonej działalności, ale zasadniczo będzie nieznaczący, typowy dla inwestycji z zakresu zabudowy usługowej realizowanej jako uzupełnienie zainwestowania. Ocenia się, że przywołane powyżej (oraz w Tab. 1) opisy i charakterystyka potencjalnych uciążliwości odnosi się także w podobnym stopniu do projektowanych ciągów komunikacyjnych (dowiązań), stanowiących dojazdy do działek wskazanych do zabudowy oraz niezbędnych do budowy sieci infrastruktury technicznej.

Tab.1 Oddziaływanie projektowanych terenów inwestycji na poszczególne komponenty środowiska

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powierzchnia ziemi	- Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym.

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
(rzeźba terenu) i gleby	<p>- Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o nieznacznym stopniu oddziaływania.</p> <p>Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń planu reprezentowane będą przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (niezbyt znaczące ze względu niewielką powierzchnię inwestycji, charakter zabudowy, ale zauważalne ze względu na rzeźbę powierzchni i jej dynamikę w rejonie opracowania); • przekształcenia z przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy oraz wyrównanie terenu pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia technicznego); • likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; <p>Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem funkcji osadniczej. Ze względu na niewielką skalę inwestycji, sąsiedztwo terenów zainwestowanych, oddziaływania te nie powinny być znaczące i ingerujące wyraźnie w badane komponenty środowiska przyrodniczego. Podczas wykonywania prac budowlanych i eksploatacji terenów zabudowy mieszkaniowej należy zapewnić ochronę przed erozją gleby oraz zachować ustalone planem linie zabudowy, jak również należy wkomponować zabudowę w istniejące ukształtowanie terenu, uwzględniając zagłębienia terenowe, oczka wodne, dynamiczną rzeźbę terenu. Ze względu na słabą jakość gleb w rejonie opracowania, względnie korzystne warunki hipsometryczne nie wskazuje się znaczących negatywnych oddziaływań na jakość agroekologiczną i przydatność rolniczą gleb. Projektowana zabudowa nie obejmuje faktycznych lasów (istniejący użytek leśny jest jedynie ewidencyjnym oznaczeniem), będzie lokalizowana w bezpośrednim sąsiedztwie małych oczek wodnych, obszarów podmokłych, czyli terenów trudnych pod względem fizjograficznym - przez co należy odpowiednio kształtować zainwestowanie, ograniczając przy tym ryzyko utraty tych siedlisk lub pogorszenia ich stanu zachowania. Plan miejscowy wskazuje ograniczony stopień intensywności zabudowy, co pozwala na maksymalne możliwe ograniczenie przekształceń ziemi.</p>
wody powierzchniowe i podziemne	<p>- Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o niewielkim stopniu oddziaływania.</p> <p>- Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i niewielkim stopniu oddziaływania.</p> <p>Plan miejscowy zakłada zapewnienie odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej. Zastosowanie zbiorczej kanalizacji sanitarnej nie będzie powodować zanieczyszczenia wód gruntowych oraz powierzchniowych i podziemnych.</p> <p>Ustalenia planu przewidują zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych poprzez infiltrację powierzchniową na teren własnej działki, a w przypadku terenów utwardzonych o nieprzepuszczalnej warstwie, służących obsłudze komunikacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym wprowadza się obowiązek ich podczyszczania.</p> <p>Zagrożenie dla zbiorników wód podziemnych (GZWP) nie występuje ze względu na dużą odległość do granic zbiorników wód podziemnych, jednak należy zapewnić właściwe funkcjonowanie wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód deszczowych. Jakość jednolitych części wód JCWP i JCWPd jest w tym rejonie dobra i należy dążyć do utrzymania tego stanu w następnych latach. Pewne ryzyko zanieczyszczenia może dotyczyć istniejących mały oczek wodnych w granicach opracowania – ale raczej tylko w przypadku sytuacji nadzwyczajnych, niespodziewanych. Może tam być kierowany spływ powierzchniowy z terenów sąsiednich, które jednak nie powinny generować</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>zanieczyszczeń.</p> <p>Projekt planu zakłada segregację odpadów i ich utylizację zgodnie z przepisami odrębnymi. Sposób postępowania z odpadami regulują przepisy szczególne programy gospodarki odpadami właściwe terenowo. Przestrzeganie tych przepisów zapewni minimalizację oddziaływań na środowisko.</p>
krajobraz	<p>Lokalizacja nowych obiektów budowlanych spowoduje niewielką intensyfikację antropizacji krajobrazu, ponieważ zabudowie podlegać będzie obszar położony w sąsiedztwie terenów już zainwestowanych w granicach strefy intensywnej zabudowy mieszkaniowej Sierakowic (na skraju osiedla i terenów o ekstensywnej zabudowie). Ustalenia planu miejscowego wskazują zasady ochrony krajobrazu kulturowego (poprzez między innymi zakazy i nakazy stosowania odpowiednich materiałów budowlanych, formy zabudowy, w tym kształtu, geometrii i kolorystyki dachów, ustalenia linii zabudowy). Zabudowa powinna być odpowiednio wkomponowana w istniejącą strukturę przestrzenną miejscowości, na co wskazują odpowiednie ustalenia planu miejscowego. Obszar tym rejonie nie stanowi atrakcyjnego tła krajobrazowego, chociaż ukształtowanie terenu jest dynamiczne i atrakcyjne wizualnie. Fizjonomia krajobrazu oraz wgląd w krajobraz w rejonie opracowania nie ulegnie jednak dużym zmianom – dojdzie do dalszych zmian</p> <p>Zaleca się wprowadzenie zieleni towarzyszącej zabudowie, co wpłynie korzystnie na mikroklimat i walory krajobrazowe otoczenia.</p>
zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Realizacja ustaleń planu nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta, w tym gatunki chronione na podstawie właściwych przepisów odrębnych. Zabudowa lokalizowana będzie poza miejscami potencjalnego występowania cennych gatunków zwierząt, czyli poza obszarami leśnymi (pod zainwestowanie wskazuje się użytek leśny - ale jest on oznaczony tylko ewidencyjnie, ponieważ nie ma na nim żadnych drzew), poza większymi obszarami podmokłymi, w rejonie silnej penetracji przez człowieka o względnie niskim potencjalnie środowiskowym. Istniejąca oczka wodne zostaną zachowane wraz z obudową ekologiczną (nie stanowią cennego siedliska fauny). Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w części utraci swoje siedliska.</p> <p>Prawdopodobnie wystąpi synantropizacja fauny, zwłaszcza pospolitych gatunków ptaków, typowych dla terenów zabudowanych i drobnych gryzoni.</p>
rośliny	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych przy zachowaniu wskaźnika terenów wolnych od zainwestowania („zielonych”, powierzchni biologicznie czynnej) na poziomie minimum 60% pow. działki. W celu ochrony naturalnych zbiorowisk roślinnych, typowych dla lokalnego krajobrazu zaleca się stosowanie rodzimej zieleni wysokiej oraz realizację przepuszczalnych nawierzchni dojazdów i miejsc postojowych oraz wskazanie powierzchni biologicznie czynnej przy granicy działek z działkami sąsiednimi zabudowanymi. Poza tym zainwestowanie nie wpłynie na utratę cennych siedlisk przyrodniczych – nie ma takich w granicach opracowania. Istniejący las – jest ewidencyjnym, w rzeczywistości pozbawiony jest drzew. Oczka wodne na działkach pełnią</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powietrze atmosferyczne i klimat	<p>rolę rekreacyjną, w mniejszym stopniu ekologiczną. Mogą być jednak miejscem odpoczynku, żerowania niektórych gatunków zwierząt. Ustalenia planu miejscowego zachowują te elementy osnowy ekologicznej.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, nieznaczące i ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych).</p> <p>Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarnie w trakcie budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo. Zmniejszenie tych oddziaływań można osiągnąć przez wygrodzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.</p> <p>Na etapie funkcjonowania źródłami zanieczyszczenia atmosfery na obszarze zainwestowania będą głównie źródła ciepła projektowanych obiektów budowlanych. Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne, dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery.</p> <p>Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy nie będą miały wpływu na wzrost natężenia ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia komunikacyjnego – ze względu na niewielki obszar realizacji inwestycji.</p> <p>Planowana zabudowa, ze względu na ukształtowanie terenu, niską intensywność, otoczenie, nie powinna wpłynąć na zmniejszenie przewietrzania terenu. Zasadniczo nie przewiduje się również efektu stagnacji powietrza nad obszarami zabudowanymi, chociaż ze względu na sąsiedztwo obszarów o podwyższonym poziomie wód gruntowych zjawisko takie może się pojawić – np. zamglenia, rosa.</p> <p>Klimat – bez znaczącego wpływu.</p>
różnorodność biologiczna	<p>Analizując prognozowane oddziaływanie ustaleń zmiany planu na poszczególne elementy środowiska można stwierdzić, że przy bezawaryjnym funkcjonowaniu projektowanego przedsięwzięcia oraz prowadzeniu go zgodnie z wymogami ochrony środowiska, inwestycje te nie będą ujemnie oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i nie zaburzą harmonii przyrodniczej istniejącej pomiędzy nimi. Korzystnym czynnikiem byłoby zalecenie wprowadzenia rodzimych gatunków zieleni, które nie będą kolidowały z charakterystycznym morenowym krajobrazem okolicy. Poza tym proponuje się zachowanie drzew aktualnie porastających tereny inwestycji w celu zachowania w jak największym stopniu równowagi przestrzenno - przyrodniczej.</p>
klimat akustyczny	<p>Na etapie inwestycyjnym (realizacji ustaleń) odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych.</p> <p>Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych.</p> <p>Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami mieszkalnymi oraz intensyfikacja tych uciążliwości z terenów istniejącego i projektowanego

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	zainwestowania mieszkaniowego i usługowego; <ul style="list-style-type: none"> • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).
dobra kultury	Brak oddziaływań. W rejonie opracowania nie występują obiekty i obszary cenne pod względem dziedzictwa kulturowego.
zdrowie i życie ludzi	W wyniku realizacji zapisów planu nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Jednocześnie wzrost liczby mieszkańców będzie na tyle niewielki, że uznać należy brak widocznego wpływu w tym zakresie. Oczywiście jest, że zawsze zwiększenie liczby mieszkańców tego terenu, zwiększenie intensywności zabudowy spowodują: <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, • zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, • zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, • wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, • lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych, • trwała zmiana rzeźby terenu i potencjalne naruszenie struktury stabilności gruntu. Wymienione oddziaływania nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.

7.2 Prognozowany wpływ na obszary chronione

Przedmiotowy projekt planu miejscowego jest położony w granicach prawnych obszarowych form ochrony przyrody: Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Ze względu na charakter zainwestowania, wielkość planowanych inwestycji, ustalenia planu miejscowego, lokalizację w granicach ukształtowanej jednostki osadniczej, w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej i usługowej o większej intensywności, nie wskazuje się żadnego ryzyka powstania oddziaływań na formy ochrony przyrody oraz na zasady ochrony przywołane w rozdz. 3. Ustalenia planu respektują przepisy prawa dotyczące tych form ochrony przyrody, nie prowadzą do likwidacji lub zniekształcenia zbiorowisk przyrodniczych, utraty lub przerwania spójności obszarów chronionych. Obszar objęty planem miejscowym jest zlokalizowany na terenach silnie przekształconych, na osiedlu mieszkaniowym zabudowy jednorodzinnej uzupełnionej usługami. Najbliższe obszary o podwyższonych walorach przyrodniczych są oddalone od granic opracowania.

Analizowany obszar jest zlokalizowany także poza korytarzami ekologicznymi oraz gruntami chronionymi na podstawie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

8 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU ZMIANY PLANU

W projekcie planu miejscowego zawarto ustalenia mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu (rozdz. 6), dotyczące

zasad ochrony środowiska oraz szczegółowych zasad zainwestowania. Część zadań minimalizujących potencjalne oddziaływania wskazano także w rodz. 7.

Wyżej wskazane rozwiązania powinny być wystarczające w celu ograniczenia potencjalnych oddziaływań na środowisko. Mając na uwadze całokształt procesów przyczyniających się nawet w najmniejszym stopniu do pogorszenia stanu i jakości środowiska przyrodniczego zaleca się uwzględnienie kilku działań:

- na terenie zagospodarowanym i zabudowanym należy chronić glebę odsłoniętą. Powinno się, w miarę możliwości zakazać jej przykrycia betonem, asfaltem itp., gdyż ulegnie w ten sposób degradacji, jak również ograniczać do minimum wycinkę istniejących drzew. Natomiast zbędne masy ziemne powstające w czasie realizacji inwestycji należy przetransportować w miejsce wskazane przez władze gminy (wykorzystanie do odbudowy biologicznej terenów zdegradowanych, warstwy gleby z terenów przeznaczonych pod inwestycje) lub wykorzystanie do nowego ukształtowania terenu;
- projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie mogą stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczonej funkcji;
- w celu uniknięcia erozji wodnej i wietrznej gleb należy ziemię odkrytą, zagospodarować roślinnością zielną. Jeśli natomiast konieczna jest już zabudowa danego fragmentu gruntu to należałoby najpierw zdjąć wierzchnią warstwę tej gleby i ponownie ją wykorzystać przy założeniach trawnikowych i innych założeniach roślinności dekoracyjnej wokół tego budynku;
- zabezpieczyć warstwę humusu i nie dopuścić do jego zmieszania z pozostałą masą ziemną z wykopów;
- ograniczyć do minimum wielkość wykopów i nasypów, które prowadzą do zmian naturalnego ukształtowania terenu;
- zabezpieczyć drzewa, które pozostaną na działkach przed ewentualnym uszkodzeniem podczas wykonywania prac budowlanych;
- w trakcie prowadzenia prac budowlanych nie zabijać zwierząt, które dostały się do wykopu, lecz umożliwić im bezstresowe opuszczenie wykopu;
- zachowanie zadrzewień, zakrzewień jako ważnych elementów funkcjonalnych struktury ekologicznej i obiektów warunkujących utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych, jakości gleb oraz walorów krajobrazowych;
- wspomaganie urządzania i utrzymania terenów zieleni, zadrzewień i zakrzewień, w szczególności wokół istniejących oczek wodnych i obszarów o podwyższonym poziomie wód gruntowych;
- maskowanie elementów dyszarmijnych dla krajobrazu, nieprzekraczanie ustalonych wysokości budynków;
- preferowanie w budownictwie materiałów energooszczędnych;
- w obiektach zaopatrywanych w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła, wykorzystywanie paliwa ekologicznego, mniej uciążliwego dla środowiska (gaz ziemny, olej opałowy lekki oraz niekonwencjonalne nośniki energii, w tym fotowoltaiki);

- zabezpieczenie terenu budowy stosując odpowiednie trwałe oznaczenia na powierzchni terenu;
- stosowanie się do przepisów BHP.

Wyżej wskazane rozwiązania mają na celu uszczegółowienie zasad określonych planem miejscowym i ich uzupełnienie, których efektem będzie ograniczenie potencjalnego negatywnego oddziaływania na środowisko.

9 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

9.1 Poziom międzynarodowy i krajowy

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska do roku 2030 formułuje VIII Program Działań Wspólnoty (8. EAP) w zakresie środowiska (Decyzja Nr 2022/591 Parlamentu Europejskiego z dn. 6 kwietnia 2022 r. Podstawę osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych określonych w Agendzie 2030 ONZ i jej celach zrównoważonego rozwoju i powinien być dostosowany do celów porozumienia paryskiego, konwencji z Rio i innych stosownych umów międzynarodowych. 8.EAP umożliwia systemową transformację w kierunku gospodarki Unii, która zapewni dobrostan z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety i której wzrost będzie miał charakter regeneracyjny, a także powinien sprawić, by transformacja ekologiczna została przeprowadzona w sposób sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu, jednocześnie przyczyniając się do zmniejszenia nierówności. Ponadto, w celu ochrony klimatu oraz zrównoważonego wykorzystania energii zadania w skali europejskiej zawarto w dokumencie pt.: "Strategia Europa 2020". Określił on ograniczenie emisji gazów i pyłów, wzrost udziału energii odnawialnej i efektywności energetycznej. Poza tym 8.EAP jest ściśle powiązana z dokumentem przyjętym komunikatem z dnia 1 grudnia 2019 r. zatytułowanym "Europejski Zielony Ład", stanowiącym nową strategię na rzecz wzrostu w kierunku dwójakiej transformacji - ekologicznej i cyfrowej, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w obrębie zrównoważonej, konkurencyjnej, neutralnej dla klimatu i zasobooszczędnej gospodarki, a także ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii przy jednoczesnym podnoszeniu jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń. 8.EAP powinien wspierać cele Europejskiego Zielonego Ładu zgodnie z długoterminowym celem, by najpóźniej do 2050 r. cieszyć się dobrą jakością życia z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety, jak zostało to już określone w 7.EAP.

8. EAP ma sześć wzajemnie powiązanych tematycznych celów priorytetowych na okres do 31 grudnia 2030 r. z zakresu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, wzmocnieniu i uwzględnianiu zdolności przystosowawczych wzmocnieniu odporności i adaptacji oraz ograniczaniu podatności środowiska, społeczeństwa i wszystkich sektorów gospodarki na zmianę klimatu, dążenie do gospodarki dobrobytu, dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, ochrona, zachowanie i przywrócenie różnorodności biologicznej w środowisku lądowym i morskim oraz różnorodności biologicznej wód śródlądowych na obszarach chronionych i poza nimi, promowanie

środowiskowych aspektów zrównoważoności i znaczne ograniczenie największych presji środowiskowych i klimatycznych.

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównowżonego rozwoju. Zasadę tę uwzględnia Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030, która opisuje najważniejsze działania na rzecz ochrony środowiska i przyrody w celach 7, 8 i 9. Dokumentami strategicznymi, które są implantowane na poziom lokalny (w tym na założenia planowania przestrzennego w gminie) jest ponadto między innymi: Strategia „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko”, Strategia zrównowżonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020, Polityka energetyczna Polski do 2030 r., Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do roku 2030), programy operacyjne UE.

Wymienione dokumenty strategiczne uwzględniają zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych, jak:

- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, Berno (1979);
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych, mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (1975), ze zmianami wprowadzonymi w Paryżu (1982) i Reginie (1987);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro (1992);
- Konwencja Helsińska o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (1992);
- Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro (1992);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, wraz z Protokołem (1997).

Obok wyżej wymienionych, ważne cele ekologiczne zapisane zostały w:

- innych dokumentach międzynarodowych:
 - Europejska Konwencja krajobrazowa;
 - Karta Lipska na rzecz zrównowżonego rozwoju miast europejskich.
- dokumentach UE:
 - Strategia Zrównowżonego Rozwoju Unii Europejskiej;
 - Agenda 21.

9.2 Poziom regionalny i lokalny

„Program Ochrony Środowiska Powiatu Kartuskiego 2030” został opracowany w trybie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie środowiska i obejmuje poszczególne komponenty środowiska zlokalizowane na obszarze powiatu.

Biorąc pod uwagę przeprowadzoną analizę stanu środowiska w powiecie kartuskim określono 10 obszarów interwencji, które podzielono na cele do realizacji – poprzez kierunki interwencji i konkretne zadania. Do najważniejszych celów wpisujących się w zagadnienia objęte przedmiotowym planem należą:

- dotrzymanie wymaganych standardów jakości powietrza atmosferycznego;

- poprawa jakości stanu akustycznego środowiska;
- użytkowanie wód zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju;
- uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej;
- ochrona zasobów przyrodniczych;
- przeciwdziałanie występowaniu poważnych awarii.

Dokumentem implementującym założenia powyższych strategii oraz uwzględniającym lokalne uwarunkowania i potrzeby jest „Program ochrony środowiska dla gminy Sierakowice na lata 2014 – 2017 z perspektywą na lata 2018 - 2021”.

Zakres podstawowych działań na rzecz ochrony komponentów środowiska gminy został określony w 11 głównych celach ekologicznych, które dzielą się na szczegółowe zadania:

- Cel ekologiczny: modernizacja i rozbudowa infrastruktury wodno – ściekowej dla zapewnienia lepszej ochrony środowiska oraz poprawy warunków życia mieszkańców.
- Cel ekologiczny: ochrona wód powierzchniowych i podziemnych.
- Cel ekologiczny: zachowanie, właściwe wykorzystanie oraz odnawianie i przywracanie do stanu właściwego składników przyrody.
- Cel ekologiczny: ograniczenie przekształceń ziemi w wyniku procesów naturalnych oraz antropogenicznych.
- Cel ekologiczny: utrzymanie standardów jakości powietrza, redukcja emisji pyłów gazów i odorów.
- Cel ekologiczny: zminimalizowanie uciążliwego hałasu i utrzymanie jak najlepszej jakości stanu akustycznego środowiska.
- Cel ekologiczny: ochrona mieszkańców przed polami elektromagnetycznym.
- Cel ekologiczny: racjonalizacja zużycia energii, surowców i materiałów oraz wzrost udziału zasobów odnawialnych.
- Cel ekologiczny: upowszechnienie idei ekorozwoju we wszystkich sferach życia oraz wdrożenie edukacji ekologicznej jako edukacji interdyscyplinarnej.
- Cel ekologiczny: minimalizacja wpływu na środowisko oraz eliminacja ryzyka dla zdrowia ludzi w miejscach największego oddziaływania na środowisko i zapewnienie bezpieczeństwa chemicznego lub biologicznego.
- Cel ekologiczny: rozwój gospodarki odpadami.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument planistyczny o lokalnym znaczeniu. Przy sporządzaniu projektu planu miejscowego miały zastosowanie wskazane wyżej cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

10 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W zagospodarowaniu terenów powinno się mieć na uwadze przede wszystkim wrażliwość wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych na zanieczyszczenia, ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem oraz maksymalne możliwe zachowanie istniejących walorów środowiska przyrodniczego, jak i największe zachowanie powierzchni biologicznie czynnej, w tym istniejącego drzewostanu oraz ograniczania wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza i gruntu. Ważnym jest także niedopuszczenie do ryzyka powstania oddziaływań skumulowanych. Aktualnie, nie wskazuje się występowania problemów związanych z ochroną środowiska, w szczególności dotyczących obszarów prawnie chronionych w rejonie opracowania. Rejon opracowania jest silnie przekształcony, w części zabudowany, pozbawiony swoich pierwotnych walorów przyrodniczych, charakteryzuje się względnie niskim potencjałem ekologicznym. Obecnie zidentyfikowanymi potencjalnymi zagrożeniami dla jakości poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania są:

- emisja hałasu i zanieczyszczeń powietrza z terenów inwestycji oraz terenów sąsiednich;
- potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchni ziemi przez funkcjonujące przedsięwzięcia na terenie i w sąsiedztwie granic planu;
- odprowadzanie ścieków do rowów i zagłębień terenowych z obiektów nieposiadających zbiorników bezodpływowych,
- składowanie odpadów na terenie inwestycji niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Realizacja inwestycji zgodnie z wytycznymi zawartymi w planie miejscowym nie powinna spowodować konfliktów natury ekologicznej. Te, które zostały wskazane należy uznać za potencjalne (niezidentyfikowane wprost – niepotwierdzone) i nieznaczące.

11 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO

W przypadku braku uchwalenia planu miejscowego nie nastąpią żadne pozytywne ani negatywne zmiany w strukturze przyrodniczej obszaru. Teren nie jest zainwestowany, jest zurbanizowany, podlega pewnym przekształceniom a przede wszystkim jest przesądzony planistycznie, co przekłada się na konkretne możliwości zainwestowania – dotyczy niewielkich fragmentów w granicach planu. Większa część obszaru opracowania jest przeznaczona pod funkcje rolne i lasy – ta druga funkcja dotąd nie została zrealizowana. Brak uchwalenia planu miejscowego może jedynie utrzymać aktualne użytkowania terenu, bez możliwości realizacji zainwestowania zgodnie z zamierzeniem inwestorów. Projektowane funkcje terenu są zgodne z przeznaczeniem w sąsiedztwie i stanowić mogą pewną kontynuację typu i rodzaju zabudowy. Ze względu na wielkość obszaru wydaje się, że ewentualna zmiana przeznaczenia nie wpłynie znacząco na strukturę urbanistyczną, nie spowoduje utraty

cennych terenów zieleni, istotnych dla okolicznych mieszkańców, a tym bardziej o znikomym znaczeniu ekologicznym (teren wpisuje się w jeden spójny system zainwestowania miejscowości).

Wpływ ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji. Źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy dopuszczonych w planie miejscowym przedsięwzięć, kontroli powinny podlegać:

- zasięg przestrzenny „placów budów”;
- wpływ prac budowlanych na warunki gruntowe i wodne (lokalne ukształtowanie terenu, wody gruntowe, emisja zanieczyszczeń);
- zasady gospodarowania odpadami i ściekami przez inwestorów i mieszkańców;
- zasady ogrzewania zabudowy (stosowanie ekologicznych źródeł ogrzewania).

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień planu miejscowego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- 1) oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- 2) przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ład przestrzennego, ochrony zasobów flory.

Ad 1). W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- ✓ w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- ✓ w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska (inspektoraty ochrony środowiska),
- ✓ w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji planu i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad 2). W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń planu miejscowego powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji jego ustaleń (szczególnie dotyczących zasad odprowadzania ścieków), wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej).

12 ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń miejscowego planu nie powoduje skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Skala zagospodarowania zaproponowana w miejscowym planie ma charakter lokalny.

13 CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Na etapie sporządzania projektu planu miejscowego nie rozważano wariantów rozwiązań alternatywnych. Projektowana struktura przestrzenna ze względu na wielkość opracowania, istniejące zainwestowania, uwarunkowania fizjograficzne nie wymagała zastosowania innych wariantów zainwestowania. Projekt planu miejscowego wprowadza zasady zainwestowania i wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu zgodne z uwarunkowaniami przyrodniczymi, co wpływa na prawidłowe kształtowanie struktury przestrzennej, które w jak najmniejszym stopniu prowadzi do niekorzystnych zmian komponentów środowiska. Wobec tego, jedynym rozwiązaniem alternatywnym wydaje się być odstępianie od uchwalenia planu, co jak wskazano w niniejszym opracowaniu nie jest korzystne dla docelowego kształtu zabudowy i zainwestowania w tym rejonie.

14 PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem niniejszego opracowania jest określenie i ocena skutków dla środowiska przyrodniczego i życia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego otoczenia dla zabudowy mieszkaniowo - usługowej wraz z obsługą komunikacyjną, w południowo – wschodniej części Sierakowic (obszar obejmujący kilka działek ewidencyjnych w rejonie ulicy Kopernika i Kartuskiej, składający się z dwóch części). Celem prognozy jest również przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem potencjalnego wpływu na obszary prawnie chronione. Planem miejscowym objętych zostało kilka działek ewidencyjnych, zurbanizowanych, ale niezabudowanych, o łącznej powierzchni ok. 6,44 ha, położonych w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej wsi. Plan miejscowy na tereny leśne oraz rolne (o pow. 4,58 ha) wprowadza zabudowę mieszkaniowo - usługową wraz z dojazdami a na tereny dotąd mieszkaniowe wprowadza możliwość realizacji dodatkowo funkcji usługowej. Analizowane działki są już przedmiotem ustaleń planu miejscowego, który wskazuje tu tereny lasów, tereny rolne oraz w na niewielkim fragmencie tereny zabudowy mieszkaniowej, w tym infrastruktury technicznej – ujęć wody. Obszar analiz zlokalizowany jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Jednak obszar ten nie wyróżnia się ponadprzeciętnymi walorami przyrodniczymi, jak również jest położony na terenach zurbanizowanych, w sąsiedztwie intensywnej zabudowy mieszkaniowo – usługowej osiedli mieszkaniowych Sierakowic.

Na wstępie opracowania podane zostały cel i podstawy prawne, wykorzystane dokumenty, oraz metodyka sporządzania prognozy. Następnie przedstawiono istniejący stan i funkcjonowanie środowiska na terenie opracowania.

Prognozuje się, że w ramach niniejszej oceny nie wystąpią oddziaływania transgraniczne, skumulowane. Intensyfikacja zainwestowania nastąpi na niewielkim obszarze, w granicach ukształtowanej jednostki, w ograniczonym zakresie – na obszarze wyznaczonym liniami zabudowy, przez co pozostanie to bez wpływu na lokalne komponenty środowiska przyrodniczego, które nie wykazują większych wartości przyrodniczych (wody powierzchniowe – małe oczka wodne, zadrzewienia), choć stanowią o atrakcyjności tergo rejonu pod względem krajobrazowym. Istniejące, już zauważalne oddziaływania mogą zostać zintensyfikowane w nieznacznym stopniu (dotyczy emisji zanieczyszczeń do gruntu i powietrza). Jedynym oddziaływaniem jak się wydaje może być zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, w związku z zainwestowaniem terenów dotąd rolnych oraz użytku leśnego (ewidencyjnego, pozbawionego drzewostanu). Wobec projektowanej struktury przestrzennej wskazano zakres rozwiązań minimalizujących potencjalne negatywne oddziaływania na środowisko – w większości tożsame z ustaleniami planu miejscowego. Ocenia się, że potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia planu nie wystąpią – teren nie jest zainwestowany, ale zdeterminowany planistycznie – w zdecydowanej większości nie pozwala na realizację zabudowy – wskazuje tereny rolne oraz leśne. Zaleca się wyposażenie przyszłej zabudowy w niezbędną infrastrukturę techniczną, w szczególności w zbiorczy system kanalizacji sanitarnej (co jest zresztą ustaleniem planu miejscowego). Ponadto w prognozie opisano przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń dokumentu planistycznego oraz częstotliwość jej przeprowadzania. Kolejny etap polegał na opisaniu oddziaływań transgranicznych na środowisko oraz na przedstawieniu rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Graficzną prezentacją prognozy jest załącznik w postaci rysunku do prognozy.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2023 poz. 1094 ze zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Arkadiusz Śmider